

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

משרד
הבריאות
לחיים בריאים יותר

24/07/2013

מספרנו: 42452413

(במענה, ציין מספרנו)

תיק - בניין ראשי: לשכת שר: שר (19) ועדה לחיזוק הרפואה

לכבוד:

עו"ד אביתר קנולר, עו"ד

עו"ד רונה זמשטייגמן, עו"ד

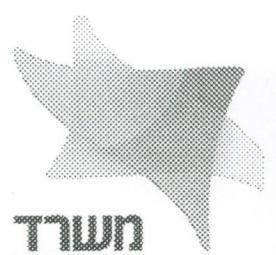
אפשטיין, חומסקי, אסנת ושות' & גילת, קנולר ושות'

שלום רב,

הנדון: פרסום פרוטוקולי ישיבת הוועדה לחיזוק מערכת הבריאות הציבורית

(סימוכין: מכתבכם מיום 11 ביולי 2013; מכתבי מיום 1 ביולי 2013; מכתבכם מיום 26 ביוני 2013)

1. קראתי את מכתבכם שבסימוכין בעיון רב.
2. לאחר ששקלתי את פנייתכם, בדקתי את עצמי שוב ושוב, נועצתי עם הייעוץ המשפטי של משרד הבריאות, נועצתי עם חברי הוועדה, ומשעשיתי כל זאת, באתי לכלל מסקנה, כי האיזון שמייצרים כללי העבודה של הוועדה, בכל הקשור לניהול הפרוטוקולים וחשיפתם, הוא איזון נכון וסביר.
3. איזון זה שומר על הגשמת שני אינטרסים חשובים: האחד, הוא זכות הציבור לדעת. אינטרס זה יקר לי לא פחות משהוא יקר לכם. השני הוא יצירת סביבת עבודה מיטבית לחברי הוועדה, כך שבמהלך הדרך - יוכלו להקדיש עצמם ללא חשש וללא מורא ללימוד הסוגיות הכבדות שעל הפרק; שתהיה להם נגישות למידע, בצורתו האוטנטית ביותר; ושבסופה - ייגשו למלאכת כתיבת ההמלצות באופן הפתוח והנקי ביותר, ממוקד בצורה מלאה בהשגת התוצאה הטובה ביותר לפי מיטב מצפונם ושיקוליהם, ולא מושפע על ידי כל שיקול טפל אחר. מן הידוע הוא, כי ערכים אינם בהכרח מצויים בהיררכיה ופעמים רבות הם עומדים זה מול זה. כך לדעתי הערכים המצויים במרכז הדיון, ערך השקיפות מחד, והערכים חופש הביטוי והמקצועיות מאידך. משכך, יש למצוא את האיזון הנכון בין ערכים אלה, מבלי לפגוע פגיעה אנושה באף אחד מהם. אני סבורה שהמנגנון עליו החלטתנו, מאזן נכונה בין הערכים.

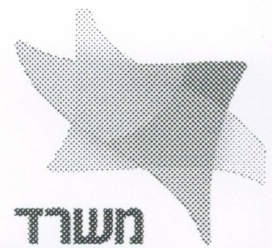
4. בתפיסתי, דיונים הם אמצעי, לא מטרה. זה לא בא למעט מחשיבותם, אלא לציין כמעט את המובן מאליו, היינו - שכל החלטה שאנו מקבלים ביחס לאופן עריכתם, לרבות תיעודם, צריכה לשרת בצורה הטובה ביותר את המטרה הסופית - שהיא, גיבוש המלצות כנות, מבוססות עובדתית, ענייניות, וחופשיות עד כמה שניתן מ"משקולות" חיצוניים. גם אם לא תמיד ניתן "להשתחרר" מעמדות עבר, וחלק מחברי הועדה הם מלב מערכת הבריאות, והתבטאו בנושאי עיסוקה של הועדה בהזדמנויות שונות, עדיף שדיוני הועדה לא יהיו בעצמם "משקולת" כזאת:

כשחברי הועדה מתכנסים ודנים, עליהם להיות חופשיים להתלבט "בקול רם", לשאול שאלות, לנסות רעיונות חדשים, לגלגל בינם לבין עצמם הרהורים, לומר דברים בלי לחשוש להיתפס בדבר שטות, ולהתמסר להזדמנות להיחשף לדעות נוספות (חלקם של אנשים חיצוניים למערכת המשולבים גם הם בוועדה ומציעים נקודת מבט ייחודית, רעננה ומאתגרת ה"נמזגת" לשיח, "מוהלת" אותו והופכת אותו לעיתים לבלתי צפוי). מעניין לציין, אגב דיוני "ועדת צמח" למשל - שתיעודם מוזכר כמשל ומופת לתיעוד - כי ידוע לי שלפחות חלק מחברי הועדה לא היו מודעים כלל למשמעות של הקלטת דבריהם "לייחוס", או בכלל. מי שדיבר בגלוי ומצא את ציטוטיו "מרוחים" בכפולת עיתון, בגוון רכילותי למחצה, במקוטע, ומחוץ להקשרם, יחשוב "אלף פעם" לפני שהוא פוצה את פיו, בפרומים הבאים שהוא משתתף בהם, והמשמעות ארוכת הטווח לאיכות הדיונים - ברורה. יש לציין כי החוויה של "ועדת צמח" עלולה למנוע מאנשים ראויים להגיע לוועדות שבהן כל שנאמר בדיונים פנימיים נחשף לאחר מכן לציבור. אז נמצא עצמנו מקריבים את עקרון האמת והמקצועיות על מזבח השקיפות.

5. יש לזכור, כי חלק מחברי הועדה הם בעלי תפקידים במשרדים ממשלתיים ובגופים ציבוריים, ולא בהכרח דעתם והרהוריהם בוועדה עולים בקנה אחד עם עמדותיהם של גופים אלה. חברי ועדה אלה עלולים למצוא עצמם במצב בו הם יאלצו להביע עמדה שאינה עולה בקנה אחד עם עמדותיהם המקצועיות.

6. לאור האמור, סברתי כי יש לקיים את זכות הציבור לדעת בצורה שלא תפגע ביכולת של הועדה לקיים דיונים פנימיים, מעמיקים ואפקטיביים. על דעת הלשכה המשפטית במשרד הבריאות, ויתר המשתתפים, גובשו אפוא כללי העבודה שיפורטו להלן:

א. בדיונים הפנימיים בהם משתתפים חברי הועדה (ויתר המשתתפים הקבועים) מתקיים תמלול מלא, לא מזוהה, של כלל המשתתפים. תמלול זה יעמוד לעיון הציבור בסוף עבודת הועדה.

לשכת שרת הבריאות

Minister of Health Department

משרד
הבריאות
לחיים בריאים יותר

ב. בדיונים בהם משתתפים מוזמנים חיצוניים ("עדים") יתקיים תמלול מלא, מוזהה, הן של העדים והן של המשתתפים הקבועים. אם עד מסוים יבקש שלא להיחשף, נכבד זאת באופן הבא: דבריו יתמללו ללא פרטיו המזהים, אך התבטאויות של יתר חברי הוועדה יתועדו באופן מוזהה. עד שיבקש להופיע בפני הוועדה, ללא תיעוד של דבריו, נכבד גם זאת, תוך תיעוד מתאים לעצם קיומה של ישיבה כזאת. אגב, אני מציינת זאת לשם שלמות התמונה, כי אף שלכתחילה סברתי כי עשויים להיות מקרים בהם יהיו עדים שיעדיפו להופיע ללא תיעוד הופעתם, או גילוי פרטיהם, משיקולים של נאמנויות מוסדיות, הרי שעד לשלב זה אף אחד מהעדים, לא ביקש זאת. ייתכן, שמלכתחילה החשש שבחשיפת הדברים הניע חלק מהעדים הפוטנציאליים מלבקש ולהופיע בפני הוועדה (זה מסוג הדברים שלא נוכל לדעת).

ג. המלצות הוועדה תהיינה מנומקות, בין שתהיינה "פה אחד", בין שתהיה דעת מיעוט לצד דעת רוב ובין שתהיה דעת רוב ולצידה דעת יחיד או דעות יחיד. הן גם תהיינה "מזוהות", כך שככל שיהיו מספר דעות, כל עמדה תפורסם באופן מוזהה, על ידי החברים שכתבו אותה. בעיני, אגב, זה הצד המכריע ביותר של "פומביות" עבודתה של הוועדה.

ד. עמדתי כמשתתפת בדיונים הפנימיים והחיצוניים תתועד באופן מוזהה בכל סוגי הדיונים. קיבלתי זאת על עצמי כגורם היחידי בוועדה שהוא "נבחר ציבור" מתוך תפיסה ערכית פנימית, לפיה חובתי האישית לתת דין וחשבון לציבור כוללת גם את דבריי בדיונים אלה.

אני מקווה שמהוהבהרו הדברים, תסכימו גם אתם כי מדובר בהחלטה שקולה ומאוזנת. בכל מקרה, אשמח לשבת עימכם ולשמוע מפיכם את הדברים, אם תחשבו שפגישה כזאת נדרשת או עשויה להועיל. אם תרצו בכך, הודיעו לי ואארגן ישיבה כזאת.

בברכה,

ח"כ יעל גרמן
שרת הבריאות

העתקים:

עו"ד יהודה וינשטיין, היועץ המשפטי לממשלה

עו"ד מירה היבנר – הראל, היועצת המשפטית למשרד הבריאות

עו"ד נתן סמוך, הלשכה המשפטית משרד הבריאות

עו"ד אסנת מנדל, ראש מחלקת בג"צ, פרקליטות המדינה